

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 12 Grudnia r. s. 1819 roku;

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wia ry.	Odmia. w powie
	dnia 10 godz. 5 r. połu.	27 cal. 9 8, lin.	— 10 stopn.	Wschodni	Pogoda
	— 10 godz. 9 wiees.	27 — 9 6,	— 11 —	Wschodni	Pogoda
	— 11 godz. 7 rana	27 — 9, 0,	— 8, —	Polud. Zachodni	Pochmurne

WIADOMOŚCI KRAJOWE

Podług *Ruskiego Inwalida*, z dnia 19 listopada, najlaskawiey mianowani kawalerami orderu ś. *Anny 3ciej klasy*: Prokurator obwodu białostockiego, radca nadworny *Cartkiewicz*; komornik obwodu białostockiego, kolleski sekretarz *Hrauert*; ziemski sprawnik białostocki, *Oldakowski*; sekretarz rządu obwodu białostockiego, *Kardynałowski*; kommisarz ziemski brzeski, radca tytularny *Rot*; sprawnik miński, *Naborowski*; sekretarz mińskiego głównego sądu 1go departamentu, radca tytularny, *Czorychow*, i sekretarz mińskiej izby powszechney opieki, *Wolotowski*; tegoż orderu 4 klasy, pełniący obowiązek marszałka gubernialnego witebskiego, powiatu lepelskiego marszałek, *Lisowski*.

ANGLIA.

Londyn, dnia 27 listopada.

PARLAMENT.

Izba wyższa.

Po rozpoczęciu parlamentu, członkowie izby wyższej wykonali przed Xięciem Rejentem przysięgę, pomiędzy którymi byli: *Xiągę Klarencyi* i młody *Xiągę Richmond*. *Hrabia Monciers* wniósł adres podziękowania Xięciu Rejentowi; po czym niektórzy członkowie izby mieli następujące mowy.

Hrabia Grey: „Chociażby mi nieznany był terazniejszy stan naszego narodu, przekonabym się z mowy Xięcia Rejenta, iż parlament nigdy w tak ważnej okoliczności nie był zwołany, jak teraz. Nie mogę pochwalić postępowania wskazanego nam w téj mowie i środków, jakich się jąc mamy. Mówiono już nam dosyć o rewolucyjnem i zdrazieckim postępowaniu ludu, i okazano potrzebę chwycenia się gwałtownych środków dla odwrócenia niebezpieczeństwa od kraju. Ale nie slyszalem jęszcze, ażeby temuż niebezpieczeństwu zapobiec chciano przez zmniejszenie wielkich wydatków, które teraz nasz lud tak mocno uciskają. Ten środek laonieyby mógł przytłumić wszelkie sarkanie. Wewnętrzny stan kraju naszego nie jest bardzo pomyslny, ani też, ile sądzić mogę, zewnętrzne stosunki nasze bardzo pocieszające. Doniesiono nam wprawdzie w mowie z tronu: iż Xięgę Rejent odbiera ciągle od obcych moearstw zapewnienie przyjacielskiego ich sposobu myślenia względem kraju naszego; przecięż

ja do tych zapewnień zupełnie nie przywięzuję wiary. Gdy jednak interessa nasze wewnętrzne dosyć są ważne, nie będę się rozwodził nad stosunkami zewnętrznymi. Donoszą nam, iż zaczęto już myśleć o obaleniu konstytucyi krajowej, o zerwaniu towarzyskich związków, które łączą człowieka z człowiekiem; powiedziano, iż powszechna rewolucya już blizka, wybuchnienia. — Jeżeli tak jest w istocie, tedy bydź musi jakowas tego przyczyna. Ja utrzymuję stale: iż niechęci ludu jedynym jest powodem zbyteczne obciążenie go podatkami, a przytém, iż rząd głuchy jest na wszystkie jego skargi, i w niczém się nie stara ulżyć jego uciemżeniu. Jestżeto roztropnością, jestżeto bezpieczeństwem i polityki środkiem, zawsze zagniewaném na niego poglądać okiem? Zawsze bydź gotowym do ukarania, a nie myśleć wcale o jego wsparciu? Nadaremnie opierałem się wprzód środkom, któreby nie tylko szkodzić mogły sposobowi myślenia izby, ale i królewskiej rodziny. Zamiast ulżenia uciskom ludu, ustanowiono znowu trzy miliony nowego podatku. (*Sluchaycie!... Sluchaycie!*) Jeżeli, *Milordowie* przypomniecie to sobie, jakże się dziwić możecie, że niechęć wzrasta! A jeżeli się na skargi i przełożenia jego mało daje bawzenia, jeżeli się próśby odrzucają! czyliż to co dawnego, że powszechna niechęć w groźnym się okazuje sposobie? Wspomniano w mowie z tronu o stanie rękodzielni. Wiadomo powszechnie, iż w *Glasgowie*, *Manszesterze* i wschodniej części hrabstwa *York* wielką nędza panuje. Możnaż jąc niszwać uciemżaniem czasowém? Nie zaiste, gdyż w tych prowincyach ludzie umierali z głodu. Zadziwia mię niezmiernie, iż w téj mowie żadney nie uczyniono wzmianki o zdarzeniach w *Manszester*. Rozeyście się tamiecznego zgromadzenia, wyznać muszę, należy do najważniejszych wypadków, jakie przydarzyć się mogły w czasie politycznego mego zawodu; i nie pytając się o zdanie innych, niezmienném mojem byłoby postanowieniem, dochodzić i śledzić całej tej okoliczności. Wypadek ten i sposób wzięcia się rządu stały się powodem powszechny niechęci w kraju. Ministrowie żalują teraz, iż zniewolili Xięcia Rejenta do napisania podziękowania magistratowi w *Manszester*, a szczególniey *Lord Sidmouth*, iż to tak prędko skutecznę. Do tego należy także o burzająca odpowiedź, którą rada miejska lon-

dyńska na swój adres odebrała. Dano tam także do zrozumienia, iż członkowie ministeryum nie byli jeszcze uwiadomieni o wypadkach w *Manszester*. Jeżeli w istocie tak było, ciekawym jestem: jaką wiadomość o tém ministrowie mieć mogli, kiedy przestali podziękowanie Xiecia Rejenta magistratowi w *Manszester*. Czas od dnia 16 do 21 sierpnia, w którym to dniu pomienione podziękowanie do *Manszester* odeszło, był zaiste zakrótki, i niepodobna, ażeby ministrowie tak dokładnie o wszystkim już uwiadomieni byli, aby wydać wyrok mogli. — Hrabia *Grey* żądał, aby to jeszcze do adresu do X. Rejenta przydano: „Iż Lordowie izby wyższej chcą wziąć pod ścisłe rozważenie wszystkie te okoliczności, jakie w mowie Xiecia Rejenta są wyrażone — iż izba żadney niespodziewa się dać pomocy w chwyceniu się środków, któreby zagrażające spokoyności publiczney bydź mogły, i że jej obowiązkiem raczey i stałem jest postanowieniem, jąc się sposobów, któreby podobnym zaburzeniom zupełną nadal położyły tam; że izba wyższa chcąc nadać całą moc prawa uprasza Xiecia Rejenta o wydanie zapewnienia ludowi, iż w każdym czasie próby i zażalenia swoje zanosić może, i że zawsze wysłuchane będą; przytém, iż dla wzbudzenia zupełnego zaufania, nayspierwszą i nieodzowną jest potrzebą, ażeby prawa krajowe stały się obroną i strażem swobod ludu; — iż wypadki w *Manszester* mocno rząd zasmucają, i że morderstwo poddanych J. K. Mości nie ujdzie bezkarnie.”

Minister Lord *Sidmouth* mówił o ograniczeniu wydatków listy wojskowej i administracyjney. „Wewnętrzny stan kraju naszego (rzekł on) tak jest krytyczny, i bezprawne zgromadzenia ludu tak się stały zagrażającemi, iż rząd przymuszony jest mieć się na czuności jak naysiększy — Przez buntownicze pisma i i przewrótne nauki napawają lud duchem niespokoyności krążący po kraju naszym demagogowie; lud który grozi już zerwaniem całego towarzyskiego porządku, i obaleniem krajowey ustawy. Rząd przymuszony się przez to uyrzał powiększyć siłę wojskową dla odwrócenia groźnego niebezpieczeństwa. — Co się tycze *Manszesteru*, ministrowie mają w ręku przekonywające dowody, iż zgromadzenie dnia 16 sierpnia nie tylko było nieprawne, ale i zagrażające nadal smutnymi skutkami. Widziano, jak nieszczelne tłumy ludu w wojskowym szyku dążyły z miejsc oddalonych do *Manszester*, oświadczając publicznie, że ich jedynym jest zamiarem obalić konstytucyą, lub umrzeć. Ludzie ci nieśli z sobą czapki wolności, spisy i chorągwie, na których jasniały buntownicze napisy i godła. Środki, jakich się chwycił magistrat w *Manszester*, zgodne były z prawami krajowemi. Że władze miejscowe chciały się sprzeciwić nieprawemu postępowaniu ludu podano w téj mierze fałszywe i zbyt przesadzone doniesienia. Rząd odebrał w nocy dnia 17 sprawę w téj mierze, a nazajutrz przybyli deputowani od magistratu z *Manszester*, którzy zupełną udzieliли wiadomość. Zwołaną zatem natychmiast została gabinetowa rada, na której byli wszyscy członkowie przebywający pod ten czas w mieście, a później wezwano Lorda *Castle-reagh*, i innych urzędników sądowych. Deputowani przekazyli rzecz całą i środki, jakich

się magistrat chwycił. Wszystkie te okoliczności przekonały ministrów, iż magistrat to uczynił, co mu nakazywała powinność; i że w mowie będący postępek, do którego potrzeba przymusiła, zupełnie jest usprawiedliwiony. W tém przekonaniu napisany był list, o którym Hrabia wspomniał. W takowych okolicznościach i w tém przekonaniu, ministrowie jak naysierostropniey uczyniliby, gdyby podziękowanie rządu wstrzymali, dopóki by niepotrzebne śledztwo nie nastąpiło. Mężowie, których postępek tak jest ganiony, poświęcili życie swoje na utrzymanie bezpieczeństwa i spokoyności publiczney. Mielizeshmy im powiedzieć; „Nie, my waszego postępku jeszcze chwalić nie możemy; podług wszelkiego wprawdzie podobieństwa dopełniłście waszey powinności, postąpiliście z przyzwolitým pomiarkowaniem; nie zważając na wszelkie niebezpieczeństwa, działaliście dla przywrócenia spokoyności publiczney: ale bydź to może, że później co przeciwko wam powiedzą, i my naszego ukontentowania okazać wam nie możemy, dopóki nie wysłuchamy wprzód waszych oskarżycieli. — I cóżby z tego wypadło, gdybyśmy okazali jakowś niepotrzebne powątpiewanie względem sprawiedliwego postępku magistratu? Cóżby insze krajowe władze myślały sobie o ministrach? Nie żyjemy w czasach, w którychbyśmy fałszywie postępować, i z ludźmi, którym bezpieczeństwo kraju jest powierzone, tak źle obchodzić się mogli.”

Lord *Erskine*: — „Czyliż izba ma koniecznie zupełną przywiązywać wiarę do oświadczeń ministrów, a nieprzyymować przełożen strony przeciwney? Czyliż słowo rządu jest święte, a głosy ludów są niczem? Izba nieprzekonana dotychczas, czyli akt o rokoku istotnie był przeczytany, w *Manszester*; a jeżeli się tak stało; czyliż w przyzwolitey godzinie przywołano wojsko? Każdey chwili gotowy jestem rząd wspierać, za nim się uymować; ale żaden rząd nie jest tam bezpieczny, gdzie prawa ludu nie są szanowane. Muszę więc całą tę okoliczność zgłębić, i głosuję za dodatkiem do adresu.”

Wielki Kanclerz: — „Stosownie do zasad mojego urzędu, winienem donieść, iż żądane dochodzenie tej rzeczy nie zgadza się z prawami kraju. Nikt z was zapewne, Milordowie, nie uznał, iż w mowie będące zgromadzenie było prawne.“ Obrońcy wolności szczególną sobie przy tej okoliczności obrali zasadę. Nieraz slyszalem, jak jeneralnego prokuratora pytano, gdy jakową sprawę wprowadzał: *Dla czego nie idziesz drogą wskazaną przez prawo, i nie oddajesz sprawy do rozstrzygnięcia przysięgłym?* — Teraz przeciwnie inny rozlega się odgłos: *Dla czegoż nie czynasz zaraz przeciwney ustawie sprawy, ponieważ przysięgli oskarżenia odrzucili?* (Tu śmiech) *przekonany jestem, iż naysiększy poddany w tym kraju, wyższemi cieszy się prawami od naysznakomitszego i jakiegokolwiek innego narodu obywatela; ale utraci on tę wyższość, gdy wierzyć we wszystkim będzie tym doradcom, którzy wszystko obiecują; a niczego nigdy nie dotrzymują.“*

Margrabia *Lansdown* był także za dal-

szém dochodzeniem; naganiał ministrów, iż przy tej okoliczności tak źle postąpili, i że przyczynę dali do rozeyścia się jednego, bo powszechnego, ogłosu po całym kraju: *Nagana administracyi*. Obstawiał przytém za przyjęciem dodatku, a to dla tego, ażeby izba nie miała rąk związanych. Nakoniec, po mianey przez Lorda *Liverpool* mowie, w której bronił postępowania swoich towarzyszków i magistratu w *Manszester*, dodatek do adresu podziękowania Xciu Rejentowi większością 125 głosów został odrzucony.

Izba Niższa.

Po powrocie mówcy izby wyższej przeczytano mowę Xięcia Rejenta, poczem Pan *Tierney* tak mówił:

„Podług zwyczaju, mowy Monarchów uważane są powszechnie za jakowas świętość, której się nikt nie śmie sprzeciwić, chyba w tym razie, gdyby izbę o co obwiniała.— Nie chcę ja przelamywać tego zwyczaju; ale gdy sobie wspomnę, iż ta mowa nie objawszy tego wszystkiego, co było potrzebne, sprawia w nas raczej jakowas bojaźń i pomieszanie, przymuszony jestem oświadczyć się za dodatkiem do adresu podziękowania. W terażniejszym położeniu rzeczy obowiązkiem jest każdego członka Izby, aby myśli swoje wolnie i szczerze objawiał. Nikt nie może czuć mocney niedoli naszego kraju nade mnie, również nie może mieć więcej odrazy do wszystkich antireligiynnych i rewolucyynnych zasad. (*Sluchaycie! Sluchaycie!*) Nie chcę się daley nad tém rozszerzać, ponieważ nie czas po tem: ale tego tylko chcę dowieść, że jakkolwiek zagrażające są zaburzenia, same przez się prawa dość są mocne na ukaranie występnych (oklaski); nie sądzę, ażeby religiyra niewiara tak wielce się rozszerzyła, jak wnoszą; a podług tego, com w tym kraju widział i porównywał z innemi, przekonałem się, iż na całej ziemi nie ma ludu pobożniejszego nad

angielski. Tém hardziej jeszcze temu wierzyć należy, że ministrowie zapewniają, iż kościoły pomieścić nie mogą ludzi, i że nowe stawiać potrzeba. Szczególniejszém więc z tego powodu zdaje mi się zdanie, iż prawa nie są dość mocne do przytłumienia szerzącego się ducha niewiary. Jeżeli tak jest w istocie, gotowy jestem głosować na nowe; ale ja stale przekonany jestem, iż też same prawa przy pomocy przysięgłych osiągną požądanego celu. Polityczny stan kraju jest przecięż zupełnie odmienny. Niechęci, albo iak inni nazywają, zdrada, rozszerzyły się po kraju, albo raczej po tych częściach, gdzie są rękodzielnie. Przystaję na to chętnie, iż gdyby istniejące teraz prawa nie mogły przytłumić zaburzeń, potrzeby pomyśleć o nowych, i to bez odwołki. Ale mi się zdaje, iż tym prawom na niczem nie brakuje, prócz na dobrém ich wykonaniu. Wnoszę więc, ażeby wypadki w *Manszester* ściśle były dochodzone, i oświadczam się za przydatkiem do adresu.“

Lord Castlereagh sprzeciwił się wnioskowi Pana *Tierney*, bronił postępkę magistratu w *Manszester*, usprawiedliwiał oddalenie z urzędu Lorda *Fitz-William*, chwalił lud w powszechności, stawiał jednak przy tém, że istnieje jakowys śpisek, którego celem jest obalić rząd, i że gwałtownych jać się potrzeba środków dla odwrócenia rewolucyi.

Trwały spory z wielką zaciętością do godziny 4tej z rana, i nazajutrz jeszcze do 5tej zrana. Nakoniec, ministrowie przewyższyli opozycyynną stronę większością 381 przeciw 150 głosom, a zatem przyderek do adresu odrzucony.

W *Irlandyi* uzbrojono jeszcze 3,000 weteranów.

Kurs wileń. na assyg.: rubel sr., 3 r. kop. 81; dukat hol. nowy r. 11, kop. 12; stary r. 10 kop. 96; imperyal 37 r. 1

Wolno Dukowaś. Ignacy Reszka Kom. Cenz. Czt. — Wilnie — Drukarni Redakcyi pism peryod.

O g ł o s z e n i a.

1. *Expedycya gazetna Głównego Pocztańtu Litewskiego, teraz Otrzymawszy uwiadomienie, iż na miejscu i jako dalszy ciąg Pamiętnika Lwowskiego, wychodzić będzie w roku 1820tym pismo peryodyczne pod tytułem: 'Pszczola Polska,' śpieszy uwiadomić tych mianowicie, którzy już pieniądze na prenumeratę Pamiętnika Lwowskiego do Expedycyi przysłali o takowey odmianie tytułu pomienionego dzieła peryodycznego, i razem prosić o rychłe uwiadomienie: czy na miejscu Pamiętnika Lwowskiego chcą odbierać Pszczolę Polską albo inne jakie dzieło peryodyczne, czyli też mieć sobie powrócone pieniądze? Ktoby zaś nowo chciał prenumerować na Pszczolę Polską, tych się uwiadomia, iż cena prenumeraty jest też sama, co i Pamiętnika Lwowskiego, to jest: na rok rubli srebrnych 10.*

Miesięcznik Połocki na rok 1820.

1 *Wydawanie Miesięcznika Połockiego na czas przerwane, od ostatniego dnia stycznia 1820*

roku znowu się rozpocznie; każdy numer mający się wydawać co miesiąc, zawierać będzie od czterech do pięciu arkuszy. Cztery takie numery składają tom jeden, do którego przyda się osobny tytuł, i rejestr rzeczy we czterech numerach zawartych. Drukarnia Akademii Połockiej dawny format zachowa tego peryodycznego pisma, dla wygody tych, którzy już mają numera poprzednie. Wydawcy z swej strony dołożą starania, aby czytający pismo ich pożyteczną dla siebie i przyjemną mieli zabawę. Chcący to pismo utrzymywać, prenumeratę za cały rok mają składać w Pocztańcie Litewskim, lub też w tych kantorach, i expedycjach pocztowych, gdzie gazeta *Kuryer Litewski* prenumerować się zwykła. Prenumerować je można w każdym czasie. Ci, którym odległość miejsca nie pozwoli wcześniej to pismo zapisać wszystkie numery początkowe pózniej będą mieli sobie przysłane. Roczna prenumerata na miejscu kosztuje rubli srebrnych dwa, z pocztą zaś rubli srebrnych 4.

Pisma i listy do redakcyi mogą się przysyłać pod zapisem do drukarni Akademii Połockiej.

1. *Excerpt oświadczenia z protokołu Sądowego Grodz. Pttu Wileń. w dacie niżej wyrażo-*

ney zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową Grodz. tegoż Powiatu jest wydany.

Roku tysiąc osmset dziewiętnastego mca nowembra 15 dnia. Przed Sądem Grodz. Ptu Wileń. stawiając obecnie WJP. Dominik Szklennik Adwokat subsell. Wileń. i Sądu Gł. Litt. Wileń. drugiego Depar. oświadczenie poniższe wpisać do protokołu podał, które tak się wyraża: oświadczenie imieniem WJPani Elżbiety Kulikowskiej Szambell. w asystencyi jej opiekunów WWJP. Hieronima Pietkiewicza Adwokata Sądu Gł. Jana Łopaty Regenta Gran. Wileń. i Wacława Klukowskiego Rotm. czyni się w rzeczy następującej i o to: kiedy mąż żałt. Stanisław Kulikowski Szambellan b. d. Pol. zszedł z tego świata, niektórzy z kredytorów zaczęli znaydywać się mający obliży i z podpisami jakoby żałt., to więc daje jej powód do zawiadomienia wszystkich, że mąż jej zeszedł Szambellan jak nie miał za życia żadnego uczestnictwa z jej funduszami tak ona za długi jego odpowiadać nie jest obowiązana i debitorów jego nigdy nie akceptowała a ztąd i nie spodziewa się, aby gdziekolwiek na obligacjach znaleść się mogły jej podpisy, były wszakże zdarzenia kiedy zeszedł mąż żałt. okolicznościami interesów własnych otoczony zmuszał żałt. do podpisania jakich pism przez niego ułożonych, żałt. już to przez szacunek małżeńskiego pokoju już to lekając się złego z sobą obeyscia się, może czasem podsuniony jaki podpisana Dokument, o czem jednak nie pamięta, zawsze wszakże oświadcza, że to pochodziby z musu i unaglenia nie zaś z dobrej ku temu woli i dla tego jeżeliby się okazały jakowe z podpisem żałt. zeszedłemu Szamb. Kulikowskiemu lub za nim służące tranzakta, te że nie znaczyć nie mogą i żałt. obowiązująć nie są w stanie przy zamaniestowaniu onych niniejsze w asystencyi opieki w aktach urzędowie zapisuje się wespół z manifestem oświadczenie. U tego oświadczenia podpisano w protokule tak Elżbietę Kulikowską.

Zgodno Józef Bohusz Grodz. P. W. Regent. Roku 1819 mca Xbra 11 dnia. Niniejsze oświadczenie może redakcyja umieścić w gazecie kuryera Litt. w czem świadczą

Józef Naborowski Grodz. Wileń. Pisarz.

1. Od Komitetu Powiatu Telszew. W skutek Naywyższej woli zalecenia woysko w Pcie Telszew. konsystujące opatrywać się odtąd będzie co do opału, świec i słomy przez podradczyka, ztąd wypada z woli Zwiernozności naznaczyć Licytacyą (która naznacza się) i odbywać się będzie w mieście powiatowym Telszach w Komitecie tegoż Ptu w terminach 7, 10 i 15 januaryi a przetargi kolejno 16, 17 i ostateczny 21 tegoż januaryi roku następnego 1820. Dnia 6 xbra 1819 r.

Zastępca Marszałka Prezes Grodz. Telsz. Prezydent Komitetu Staniawicz. Sędzia Ziem. Czt. Opieki Dworzeńskiej i Komitetu Ptu Telsz Tadeusz Milwid.

1. W handlu Izidora Weyssa na ulicy Wielkiej, w Kardynalit, znajdując się salcesony włoskie świeże, w gatunku naylepszym.

Statutu W. X. L. nakładem Towarzystwa Typograficznego przedru kowanego, cena jednego exemplarza, dla biorących naymniey 25 exemplarzy, in crudo, jest, rubli 2 kop. 25 srebrem.

Oglazza się po raz drugi i trzeci.

2. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całą Rosyją etc. etc. etc.

Ur. Józefowi Sędziemu Gran. Ptu Rosien Karolowi kapitanowi woysk pol. synowi Rodzewiczom pozew przed Sąd główny Wileński 2go departamentu z powodztwa Ur. Augustyna Lewgowda Sędziego Grodz. Telsz. z referencyą do wszelkich dowodów w sprawie złożyć się mających, wszczególności oto: iż obzał. Sędziego Rodzewicz w r. 1808 aprila 29 dnia od żał. dobra Brukale w powiecie ogólnym Rosieńskim położone nabył, od żał. Tabelę pretensorów do tychże dóbr Brukal pretensyi mających obzał. przyjął, nato jeszcze dokumentem w roku 1808 aprila 29 dnia żał. zabezpieczył, a zaś Hrabstwo Krozkie na satysfakcyą kredytorów gdy oświadczyli, do exdywizyi nieprawnie żał. zapozwali, Sąd Exdywizorski Hrabstwo Krozkie rozdzielając na żał. naynieświnniej pomimo Tabeli i rzeczzonego dokumentu rubli 600 kilkadziesiąt w roku 1819 mca 8bra 10 d. zadcycdował, w jakiej kolei przed sąd Główny Litewsko-Wileń. 2go departamentu appellacyą żał. założył, w skutek czego żał. delator przed sąd główny Wileń. 2go departamentu przechodzi po udział sprawiedliwości, o skassowanie dekretu exdywizyi Krozkiej jako w kategorii żał. pomimo dowodu ferowanego, o bliższosc do dowodu o uwolnienie od niewinney prozekucyi, o powrót expensow prawnych i tego sądenia co w sprawie dowiedzionym będzie. Dat 1819 r. 8bra 28 dnia.

Na pozew sądu Głównego 2go departamentu.

Roku 1819 mca 8bra 30 dnia Woźny Ptu Telsz. świadczą, iż kopią tego pozwu z autentykiem zgodną w sprawie WJP. Augusta Lewgowda sędziego grodz. Telsz. oczwisto w ręce JW. Józefowi Sędziemu gran. Ptu. Rosien. Karolowi kapitanowi woysk polskich Rodzewiczom we dworze kroskim z oznaymieniem o rozprawie przed sąd główny Litewsko-Wileń. 2go departamentu podałtem. Dat ut supra.

Jerzy Ruzański Woźny Ptu Telsz.

Roku 1819 mca października 30 d. przed aktami Ziem. Ptu Rosien. znajdując się obecnie woźny relacyą podanego pozwu urzędownie zeznał. Przyjąłem Teodor Juszkiewicz Regent Ziem Ptu Ros.

2. Jeżeli kto z kredytorów do massy Graffów Oginskiich, mający niekwestyonowaną pretensyą, lokowaną na obligacyach skarbowych, życzy zrobić układ dla zbycia oney za gotowe pieniądze, które natychmiast wyliczone bydź mają; może się zgłosić w tym interesie do niżej podpisanego w Wilnie.

Józef. Kopsch.

Nowe Dzieła.

w Xiegarni Xięży Pijarów u Alexandra Żółkowskiego są następane dzieła do przedania.
Kalendarz ścienny na r. 1820 . . . kop. 10
Kalendarz gospodarski na rok 1820 . . . kop. 10
Historyi greckiej (zbiór krótki) od jej początku aż do zamienienia Grecyi w prowincyą rzymską; przez Goldszmyta po angielsku napisany, a podług 12tej edycyi przez V. D. Musset-Pathaja na francuzki język przelożony; dzieło to w Anglii i Francyi dla szkół i pensy przeznaczone; tłumaczył z francuzkiego X. M. Olszewski, in 800, 2 tomy (z 36cią popiersiami sławniejszych mężów) w Wilnie 1819 . . . kop. 75
Kazanie niedzielne X. F. Godlewskiego, in 800 4 tomy w Wilnie 1819 . . . rub. 1 kop. 80
Kazanie świąteczne X. F. Godlewskiego in 800 w Wilnie 1819 kop. 75